

Nr 765

Av herr **Ernulf**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 135, angående domartjänster vid vissa underrätter.

(Lika lydande med motion nr 937 i Andra kammaren)

I proposition nr 135 föreslås ändrad domarorganisation vid vissa underrätter med anledning av ändringar i den judiciella indelningen den 1 januari 1966.

Bl. a. kommer rådhusrätten i Skellefteå att upphöra och staden förenas med Västerbottens norra domsaga i judiciellt avseende. Härvid föreslår Kungl. Maj:t att borgmästartjänsten i rådhusrätten föres på övergångsstat och att innehavaren förordnas att handlägga domargöromål i domsagan. Den tjänst som nu finns som tingssekreterare i domsagan bör enligt propositionen inte få uppehållas under den tid då borgmästaren tjänstgör där. — Samtidigt föreslås inrättande av en ordinarie tingsdomartjänst i domsagan, i stället för borgmästartjänsten och de två rådmanstjänsterna i rådhusrätten.

Jag vill i detta sammanhang framhålla, att de förändringar som kan bli nödvändiga beträffande domarorganisationen i samband med ändringar i den judiciella indelningen bör ske med det största hänsynstagande till den ordinarie domarpersonalen och med iakttagande av regeringsformens bestämmelser. Regeringsformen § 36 föreskriver att den som utnämns till domare må skiljas från tjänsten endast av domstol efter åtal eller genom beslut om entledigande i samband med pensionering; dock må domare om det finnes erforderligt av organisatoriska skäl förflyttas till annan jämställd domartjänst.

Även om det i samband med indragningen av rådhusrätten i Skellefteå uppstår sådana organisatoriska skäl, som berättigar till förflyttning av domare, kan dock ett förordnande för borgmästaren i rådhusrätten att handlägga domargöromål i Västerbottens norra domsaga inte anses stå i överensstämmelse med regeringsformens stadgande att förflyttning skall ske till annan jämställd domartjänst. Av propositionens kortfattade skrivning kan man få det intrycket, att avsikten är att borgmästaren i domsagan skall handlägga sådana domargöromål som vanligen ankommer på tingssekreterare. Det sägs ju i propositionen att tingssekreterartjänsten icke skall få uppehållas så länge borgmästaren tjänstgör i domsagan. Tjänst som tingssekreterare är uppenbarligen icke jämställd med tjänst som borgmästare. Det vore enligt mitt synsätt att kringgå regeringsfor-

mens bestämmelse att föra en högre tjänst på övergångsstat och samtidigt förordna innehavaren att handlägga göromål som normalt hör till en lägre tjänst. I vart fall bör enligt min mening sådant förordnande icke få meddelas utan samtycke från vederbörande domare. Huruvida sådant samtycke lämnats i det aktuella fallet framgår ej av propositionen.

Jag är medveten om att det icke ankommer på riksdagen att fatta beslut angående förordnanden av ifrågavarande slag. Jag har ändå önskat utveckla min principiella syn på detta spörsmål samt fästa riksdagens och regeringens uppmärksamhet på de problem som nu och i framtiden kan uppstå i samband med förändringar i den judiciella indelningen. Enligt min mening bör ett bifall till förevarande proposition icke tolkas så, att riksdagen därmed uttalat sitt gillande av det i propositionen anförda tillvägagångssättet.

Med stöd av det anförda hemställer jag,

att riksdagen måtte bringa till Kungl. Maj:ts kännedom vad i motionen anförts angående förflyttning av ordinarie domare i samband med ändringar av den judiciella indelningen.

Stockholm den 8 november 1966

Gudmund Ernulf (fp)